

Имава три пъти въ седмицата
осъди:

Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.

ЦѢНА:

За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко косто са отнася до вѣстника
написва се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки рѣдъ пръвъ пътъ 20 ст.
За „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе 16 Януарий 1884 год.

Прѣди да се видимъ освобо-
дени, прѣди да имаме дневнитѣ
благоприятни условия за образо-
вание, уреджане на добри учеб-
ни завѣдения, развитие и напръ-
дѣкъ, почти цѣляя народъ на
чело съ по-интелегентнитѣ ни
мъже се трудяше, боряше и спо-
могаше именно на двѣ цѣли: да
се видимъ духовно независими
и съ добръ уредени учебни за-
вѣдения. Извѣстно е, че въ врѣ-
мето на тежкото робство, ние не
са грижахме за друго, освѣнъ за
църквата и училищата. Църква
и училище занимавахъ нашитѣ
мисли, къмъ тѣхъ се стремяхме
да уредимъ и развиемъ, за тѣхъ
жертвувахме, тѣхъ подкрепяхме
тѣхъ и почитахме. Нашитѣ по-
учени мъже бѣха учители, тая
длъжност се уважаваше, почиташе,
и за свята считаше. Учи-
теля по онова врѣме бѣше най-
почетното лице въ обществото
и на него се гледаше като на
човѣкъ опредѣленъ да води об-
ществениитѣ ни дѣла. Учили-
щата ни успѣвахъ твърдѣ зна-
чително и богато се поддържа-
хъ, безъ да се събараше отъ
насъленето особено за тѣхъ да-
ване. *И тогава, имамъ въ спо-
менъ* по 4 и 5 въ които се преда-
вахъ повѣче странни язици отъ
днесъ, като: турски, гръцки и
френски, и тогавъ имаше по се-
лата училища, въ всѣкий градъ
по нѣколко дружества, книжни-
ната ни богатеше и въобще ус-
пѣха ни бѣше твърдѣ примѣ-
чателенъ, безъ всѣко разедине-
ние, раздѣление на партии или
касти.

Слѣдъ освобождението ни обаче,
ние заборавахме и църквата и учи-
лицата, минутно се измѣнихме!
Напустнаха се занаятитѣ, учи-
телитѣ станахъ чиновници, на-
хлаухъ помежду ни странни и
непознати лица, разединихъ ни,
затворихъ се читалищата и др.
дружества, породи са една гола
надменность, ликомство за чинове
и пари, междуособни гонения,
хули и вражди! Раскошество
намѣри добъръ приемъ, между-
особното почитание, отетжни мѣ-
сто на явнитѣ ненависти и по-
вото ни положение, дарованната
ни скъпоцѣнна свобода, остана
на съдбата си. Отъ нашитѣ стра-
дания, отъ голѣмитѣ жертви, се
ползувахъ неавани спекуланти,
а народното право, се потъпка!

Годинитѣ минавахъ и никой
не знаеше гдѣ се намира, какво
му е положението, на какво е гос-
подаръ, какви сѣхъ условията на
живота му и какво да предпри-
еме! — Занаятитѣ съвършено
пропаднахъ, заниманията изчез-
нахъ, търговията влѣзе въ рѣ-
цетѣ на чужденци и евреи, по-
учениитѣ станахъ чиновници, учи-
лицата останахъ въ рѣцетѣ на
млади неопитни лица, никой за
нищо не жертвува и положени-

ето ни до наступающата 1884 г.
справедливо можемъ да кажемъ
бѣше едно отъ най-незавиднитѣ.

Като изложихме твърдѣ въ
кратко и съ малко думи бившето
и настояще положение, намираме
въ твърдѣ умѣтно да напомнимъ,
че не трѣбва нашата по-учена
касса да се занимава исклучи-
телно съ политика, съ партии и
интриги, нѣ да се обърнатъ по-
гледитѣ къмъ учебнитѣ заведе-
ния, къмъ книжницата ни, къмъ
промишлеността. Довошно годи-
ни изгубихме по политика, по
частни распри и критики;
доста създавахме и разваляхме,
стига сме си губили врѣмето въ
безполезнитѣ капризи.

Нашето отечество има твърдѣ
голѣми нужди, ние се намираме
още въ началото на пробужда-
не си, имаме още нищо, което
да ни въздигне и уягчи, липса-
ваме се отъ добри учебни завѣ-
дения, отъ търговия, отъ про-
мишленостъ, отъ богата книж-
ница, отъ добро учреждение, отъ
доволно работни сили. Отъ на-
шата слабостъ или по-добрѣ отъ
нашитѣ неспоразумѣния има хора,
които се ползуватъ, като произ-
веджатъ искусно разни интриги,
за да могатъ по-лесно, да си
постигнатъ цѣльта.

Не трѣбва да бѣдемъ до тол-
кова кратковидци, и да не пред-
виждаме какво врѣме може да
настане за насъ, какво може да
ни сполѣти, ако се ние не съв-
земемъ по-серiously да утвърдимъ
и осигоримъ независимостта си,
да останемъ господари на огни-
щето си.

Като се не мѣсимъ въ чуж-
дитѣ работи, не трѣбва да поз-
воляваме да се мѣсятъ и чуж-
дитѣ въ нашитѣ вътрѣшни ра-
боти.

Нека се недовѣрряваме всѣкому,
нека не търсимъ постиженieto
на цѣльта си въ чуждата намѣса.

ПРОЕКТЪ ЗАКОНЪ

За митницитѣ (Продължение).

ОТДѢЛЪ XIX.

За тайното прекарване стоки (контра- банда).

ГЛАВА I.

За наказанията на контрабандата.

Чл. 257. Внасянитѣ или изнасянитѣ презъ
границата стоки, вънъ отъ митарственнитѣ
учреждения, ако за това е нѣмало особно
разрешение, сѣхъ и стокитѣ необявени въ
тия учреждения, за да се преглѣдатъ съста-
вяватъ контрабандно дѣло.

Осчитанията за незаконно внасяние или
изнасяние стоки, когато за това има неопо-
ритни доказателства, подкрепени отъ писмени
документи или отъ достоверни свидѣтели,
съставляватъ тоже контрабандно дѣло.

Чл. 258. Контрабандата състои отъ доз-
воленъ или запретни стоки, извършена или
опитвана въ околността на нѣкое приста-
нище или митарствено учреждение, на мѣста
които сѣхъ нарочно опредѣлени за извършва-

ние митарственнитѣ дѣйствиа. се наказва съ
конфискувание стокитѣ и съ заплащане
двойно мито, ако тѣ сѣхъ дозволени, а съ
двойната имъ цѣна, ако сѣхъ запретни.

Чл. 259. Контрабандата отъ дозволени
или запретни стоки, извършена или опит-
вана далябъ отъ пристанищата или митар-
ственнитѣ учреждения, на мѣста тайни или
запретни за прекарване стоки, подлѣжи на
възвѣдания предвидени въ предыдущия членъ
и бѣжнѣ това се конфискуватъ срдствата
за превозване, като добитѣкъ за виргание,
кода, ладия и пр.

Чл. 260. Контрабандата, която състои отъ
беллатни стоки, се наказва съ глоба отъ 5
до 50 лева, презъ гдѣто и да би били вно-
сѣти или изнасяни стокитѣ и каквато стокъ
нѣтъ да би имали тѣзи стоки.

Чл. 261. Виновитѣ на контрабандна дѣла
се наказватъ съ затворъ:
Отъ петъ дена до единъ мѣсець, ако дѣ-
лото е било извършено отъ трима души.

Отъ единъ до шестъ мѣсеци, ако престъ-
пнието е било извършено отъ четири или
повече души, събрани въ шайка.

Отъ една до три години, ако една или
повече отъ престъпницитѣ събрани въ
шайка сѣхъ били въоръжени, безъ обаче да
употрѣбятъ оръжието си. Ако контрабанди-
нитѣ употребятъ оръжието си, наравнѣ
съ убийство нѣкое отъ митарственнитѣ чи-
нове, се наказватъ спорѣдъ криминалния
законикъ.

Чл. 262. Всѣкой който се докаже че е
учествувалъ като предприемателъ, обезпе-
чителъ или като завереосовакъ во каквото
и да е начинъ въ нѣкое контрабандно дѣло,
сѣхъ въ кач-ство на съучастникъ, взаимно
отговоренъ за глобата и бива подвергнатъ
въ затвора на който сѣхъ осѣдени престъпи
видѣтъ.

Когато всѣкой отъ виновнитѣ не заплати
създадената отъ него часть глоба, то тя се
расхвърля на другитѣ съучастници въ пре-
стѣпленieto.

Чл. 263. Престѣпленieto за контрабанда
или съучастieto въ контрабанда се преслѣд-
ва въ течение на една година отъ извър-
шаванieto на това престѣпленieto.

Митарственнитѣ чиновници когато иматъ
основни подозрѣния че нѣкое контрабандно
дѣло се е извършило прѣди истичанието на
една година, и когато тѣ иматъ данни да
върватъ че това престѣпленieto може да се
докаже, сѣхъ длъжни да уведомятъ за това
прокурорскитѣ надзоръ за изслѣдване дѣлото.

За откриванieto контрабанднитѣ престѣп-
ления, слѣдъ извършаванieto имъ, писменитѣ
доказателства на тия престѣпления, които се
указватъ отъ корреспонденцията отъ регис-
тритѣ или отъ каквиго други книжа се на-
мѣрятъ въ жилището на подозрѣваемитѣ лица,
въ престѣпленieto, сѣхъ достатѣчни, ако и да
не са намиратъ вече на лице внесенитѣ
контрабанда стоки. Въ такъвъ случай, когато
липсватъ стокитѣ, конфискуванieto се замѣ-
ства съ парично обезщетение, което сѣхътъ
опредѣля спорѣдъ суммата на която той при-
цѣпни стойността на стокитѣ, които би трѣ-
бвало да се конфискуватъ.

Чл. 264. Въ случай на неяснение, отъ
страна на виновнитѣ, пришедената за кон-
трабанда глоба, имуществото на виновния
се продава, слѣдъ единъ мѣсець отъ дена,
въ койго рѣшението е влѣзло въ законна
сила. А когато нѣма никакво имущество или
то недостигне, глобата се замѣнява съ за-
творъ, като се смѣта по 4 лева, за всѣкой
дѣнъ лишаване отъ свобода. При всѣчко това
срока на затвора не може да надмънува шестъ
мѣсеца.

Чл. 265. Всѣкой търговецъ или комис-
онеръ, койго е участвувалъ прямо или ко-
свенно въ контрабандни дѣла или койго е
употрѣблявалъ въ митницата фактури и дру-
ги лъжливи документи, може, по рѣшението
на финансового министерство, да бѣде ли-
шенъ, за опредѣлено време или за всемога
отъ правото за автотепозитъ или транспортъ,
китко и отъ правото да се приема за по-
ръчителъ по митарственнитѣ дѣла.

Чл. 266. Накъзанието за вмѣшване на
иностранны контрабандни стоки, пада върху

притежателя имъ, а когато той е неизвѣ-
стенъ върху лицето, у което тия стоки сѣхъ
били задържани, като: върху превозителя,
купувача, продавача, или върху лицето у
което се намѣрягъ стокитѣ стоварени.

Чл. 267. Съ иностранныи стоки, които
иматъ фалшиви пломби, се постѣпва съглас-
но съ чл. 258; а лицата издирени въ ту-
рчане и преправяние на пломби, подлѣжатъ
на лично наказание по криминалния закон-
никъ. Ако они у когото се намѣри стока
съ фалшиви пломби, почне да се оправдава,
че незнае нищо за тѣхното преправяние и
докаже отъ кого е купилъ стоката и не се
улича като съучастникъ, то на стокитѣ се
налага дѣйсгагаелнитѣ пломби, а паричната
глоба и личното наказание пада върху дѣй-
ствителния виновникъ.

Чл. 268. Контрабанднитѣ стоки пренася-
ни съ фалшиви митарственни квитанции, или
ако и не фалшиви, но дадени за други
транспортъ, подлѣжатъ подъ дѣйствието на
общитѣ правила, установени въ чл. 258;
а виновнитѣ за подобно пренасяние подлѣ-
жатъ на лично наказание, спорѣдъ крими-
налния законикъ.

Чл. 269. Ако отъ митарственната мага-
зинъ, или отъ частенъ складъ, койго се на-
мира подъ надзора на митницата, се про-
пуснатъ чо злоупотребленieto на чиновницитѣ
стоки за които не се е заплатило мито
и това се направя въ споразумѣние съ
притежателя, то тия поимѣнитѣ се наказва
съ заплащане двойно мито и цѣната на
проученитѣ стоки

Забѣжително Виновнитѣ чиновници подлѣжатъ
подъ наказанието предвидени въ чл. 29 на на-
стоящия законъ.

(Слѣдва).

УСТАВЪ

на

ДОБРОПЛОДНОТО БЛАГОДѢТ. ДРУЖЕСТВО

„Въспитание“

въ гр. Руссе.

ГЛАВА I.

За цѣльта на Дружеството.

Чл. 1. Цѣльта на дружеството е подобръ-
вание умѣтно и нравствено и поуча-
телно развитие на членовегъ му и подпома-
гане на бѣдни.

Чл. 2. За постигание цѣльта си, друже-
ството ще употребява слѣдующето: ще са
грижи за съставляние на една пълна библю-
отека, ще са четатъ дружествени вѣстници,
книги, съчинения и държатъ сказки отъ чле-
новегъ.

ГЛАВА II.

За съставъта на Дружеството.

Чл. 3. Дружеството го съставляватъ Рус-
сенски и възрастни младежъ; числого на чле-
новегъ е неограничено.

Чл. 4. Всѣкъ членъ на дружеството са прие-
ма всѣкой желающъ, за което предварително
заявява на председателятъ, а послѣдний го
представи за одобрение на членовегъ и слѣдъ
записванieto да внесе волна помощ не по-
малко отъ два лева.

Чл. 5. Дружеството по висшегласне рѣша-
ва приеманieto и отхвърлянето на предло-
женитѣ са за членъ.

Чл. 6. Всѣкий членъ на дружеството е
обязанъ да внаси ежемѣсечно по единъ левъ
въ дружественната касса.

Чл. 7. Овѣнъ членовегъ може да прише-
тства всѣкой желающъ безъ да гласоподава.

Чл. 8. Позволява са на всѣкий членъ е-
жедневно ходѣние въ дружеството стѣдъ нато
уведоми кого да е отъ настоятелството.

ГЛАВА III.

За поддържанieto на Дружеството.

Чл. 9. Дружеството ще са поддържа отъ
ежемѣсечнитѣ вноси на членовегъ, отъ по-
жртвователни лица при честитение именни
дни и нова година, отъ издаване на разни
книжки и даване представления.

ГЛАВА IV.

За управлението на дружеството.

Чл. 10. За управление дружеството избира изъ помежду си четиричленно настоятелство състоящо отъ председателъ, секретарь, касиеръ и книгохранителъ и то за по една година.

ГЛАВА V.

За длъжноститѣ на настоятелството.

Чл. 11. Председателя е длъженъ да са грижи за точното изпълнение на устава и извършва во време рѣшенията на дружеството.

Чл. 12. Председателя представлява дружеството; отваря и затваря заседанията, бди за редовнитѣ разисквания, задава въпроси на членоветѣ и поканва по редъ за говорене.

Чл. 13. Секретаря е длъженъ да записва точно рѣшенията на членоветѣ въ протокола; като ще пази най голяма точностъ по тѣзи частъ и е отговоренъ предъ дружеството.

Чл. 14. Секретаря е длъженъ да присъжтства редовно въ сѣко заседание.

Чл. 15. Касиерина е длъженъ да сабира и пази дружественитѣ приходи и е отговоренъ за всичко.

Чл. 16. Книгохранителъ е длъженъ да пази дружествената Библиотека и други предмети въ чистъ порядъкъ и е отговоренъ за тѣхъ.

ГЛАВА VI

За водение Дѣлата на настоятелството.

Чл. 17. За водение дѣлата си Председателъ държи следующитѣ двѣ книги: 1) книга за дружественитѣ членове 2) за отсъствуващитѣ въ странство или въ княжеството.

Чл. 18. Секретаря ще държи Протоколна книга, за вписване рѣшенията въ протокола и го поднася и въ идущето заседание, на председателя за потвърждение и са прочита на общо слушание.

Чл. 19. За водение дѣлата си касиерина държи следующитѣ 3 книги: 1) приходно расходна книга 2) квитанционна книга и 3) подаръчна книга.

Забѣлѣжка. Подаръчната книга ще са потвърди отъ градско общинското управление.

Чл. 20. За водение дѣлата си книгохранителъ ще държи списакъ въ който ще записва подъ номеръ названието на всѣка книга, и други предмети. Каквато книга, са поиска ще е длъженъ да я предава и за изнасяне на книга не за повече отъ петнадесетъ дни.

Чл. 21. Настоятелството нѣма право да са располага съ дружественния капиталъ.

ГЛАВА VII

Вътрѣшенъ Порѣдокъ

Чл. 22. Въ време на заседание пушането люлювъ и лични препирни или докращения сѣ строго забранени.

Чл. 23. Засѣданията ще бждатъ: Обикновенни, извънредни и главни.

Чл. 24. Обикновеннитѣ засѣдания ще ставатъ единъ пѣтъ въ мѣсеца, въ които са четѣ протокола отъ миналото заседание и са предлагатъ въпроси за разискване относително дружественитѣ дѣла. А въ другитѣ ведѣли и празнични дни ще са казватъ разви поучителни сказки изъ народния животъ и четѣтъ разви вѣстници, книги и т. н.

Чл. 25. Извънредно заседание ще става само за някоя непредвидени точки касающа са за благополучиет на дружеството.

Чл. 26. Главното заседание ще става веднѣжъ въ годината, за което членоветѣ са свикватъ отъ настоятелството чрезъ билети.

Чл. 27. За избирание на ново настоятелство въ годишното събрание ще става по тайно писмено висшегласие.

Чл. 28. Дружеството ще прави два пѣти въ годината разгледание сметки прѣзъ месецъ Януарий и Августъ може и въ присъствието на половината отъ членоветѣ

Чл. 29. Въ случай отлагание на разгледане сметка още за седемъ дни, тогава присъствуващитѣ лица които и да сѣ отъ членоветѣ присъжтватъ на дѣло.

Чл. 30. Ония отъ членоветѣ които не могатъ да присъжтвовать лично на засѣданията могатъ да бждатъ представени отъ други членове снабдени съ пълномощия.

Чл. 31. Ако ся е приготвилъ нѣкой да държи сказка прѣдварително уведомява председателя за това.

Чл. 32. Някой нѣма право да отнема пивгата или вѣстника отъ рѣцетъ на другитѣ членове освенъ председателъ и то ако е нужно да са прочете на общо слушание.

Чл. 33. Ако въ време на заседание са

появи шумъ или смущение, председателъ дава знакъ на потчание съ ударение званица.

Чл. 34. Ако нѣкой отъ членоветѣ развали повѣдението си, ще му са забѣлѣзва до три пѣти и ако са неоправдани или не внесе влогътъ си до три мѣсеца, на четвъртий исклучава сѣ отъ членство съдѣ като взлви председателъ всѣкиятъ негови забѣлѣжки и то тогава въ извънредното заседание ще стане по тайно висшегласие за исклучаението му и утвърждавано отъ настоятелството.

Чл. 35. Дѣлата на дружеството са рѣшаватъ по явно гласоподавание, когато гласовете са раздѣлятъ на равно, тагава рѣшаватъ гласитѣ на председателъ.

Чл. 36. По изискванието на председателя и половината отъ членоветѣ касиерия и книгохранителъ сѣ длъжни и въ обикновенното заседание да даватъ заедно отчетъ за състоянието на касата и библиотеката.

Чл. 37. Ако една четвъртъ отъ дружественитѣ членове заявятъ недовѣрието си върху който и да е отъ настоятелитѣ, той е длъженъ да даде отчетъ за дѣлата си или са назначава отъ председателъ една комисиия за излѣждане.

Чл. 38. Ако са случи съ касиерия да е направилъ злоупотрѣбление, то съдѣ като са излѣзда дѣлото, лишаватъ сѣ отъ членство и се предава на съдъ за удовлетворение злоупотрѣблението му.

Чл. 39. Дружеството си има свой печатъ който ще бжде подъ покровителството на председателя.

Чл. 40. Всичкитѣ квитанции и расписки ще са потвърждаватъ съ печата и всѣка книга подаръчна или купена ще носи дружественный печатъ.

ГЛАВА VIII.

Последно време.

Чл. 41. За измѣняването на нѣкоя точка отъ Устава или за допълненето му може само въ главнитѣ годишни засѣдания, по изискванието на третѣ четвърти отъ членоветѣ.

Чл. 42. Ако дружеството прекъсне дѣйствието си за напредъ, то всичкитѣ му имуществова ще са употрѣбятъ само за благотелна цѣль.

Чл. 43. После приемванieto на настоящия уставъ въ окончателната му форма потвърждава са съ дружественния печатъ и настоятелственитѣ подписи.

Председателъ *Илия П. Сираковъ.*

Касиеръ *Михаилъ П. Балкански.*

Секретарь *Василь Д. Муртиновъ.*

Книгохранителъ *Янко В. Панчевъ.*

ЗАКОНЪ ЗА ИСПЛАЩАНИЕ НЕДОБОРИТЪ

1. Даноплатцитѣ които сѣ останали длъжни на съкровището даждия за истекнитѣ отъ 1888 до 1883 години, да исплатятъ тия свои дългове по начина, показанъ у настоящий законъ.

2. За исплащанне на недоборитѣ се дава на длъжника единъ срокъ отъ двѣ години. По тая начинъ той трѣбва да плати първата частъ отъ недобора прѣзъ 1884 год. а втората прѣзъ 1885-та година.

4. Даноплатеца е свободенъ да исплати всичкий си недоборъ изведнѣжъ; той е свободенъ да исплати изведнѣжъ и частята отъ недобора, която се пада да плаща всѣка година; и най послѣ, той може да исплати годишната частъ въ нѣколко срока, но въ всѣкий случай въ не по много отъ шестъ срокове, сирѣчь всѣки два мѣсеца по една шеста часть.

Но тѣй като ще сѣ нужни нѣколко мѣсеца за съставяние вѣдомоститѣ на недоборитѣ и за тѣхното утвърждение, събиранието недоборитѣ прѣзъ 1884 година може да започне по-късно, но въ всѣкий случай, частята, която ще трѣбва да се исплати прѣзъ тая година, трѣбва да постѣпи въ колевничествата до края на годината.

4. Частята отъ недобора, която се плаща на падежа на единъ срокъ, не може да се исплати, ако не е исплатена частята отъ даждието за текущата финансова година, която часть се пада на тая сѣщъ срокъ.

5. Пользватъ се отъ право на сроковетѣ, които дава настоящий законъ (чл. чл. 2, 3), само онии даноплатци, които си плащатъ принадлежащитѣ части на опредѣленитѣ срокове. Въ случай обаче че финансовитѣ агенти бждатъ принудени да приближатъ къмъ мѣрцитѣ, опредѣлени въ чл. 66 отъ закона за надзора и събиранието даждията, тогава се прибратъ всичкитѣ недобори, които даноплатеца длъженъ, и даждията са цѣлата година, съгласно чл. 68 отъ сѣщъ законъ, като

не се загаба отъ видъ чл. 355 отъ Временнитѣ Правила за устройството на съдебната часть въ България.

6. Немедленно сълѣзъ утвърдението на настоящий законъ и съгласно съ наставленията на Финансовото Министерство, окръжнитѣ управители взематъ мѣрки за съставяние въ всѣка община, по приетия, редъ списъци, които трѣба да съдържатъ:

1) имената на даноплатцитѣ, които длъжатъ недобори и

2) суммата отъ недобори, която всѣкий даноплатецъ длъженъ на съкровището.

7. Тия списъци, като се проверятъ и утвърдятъ отъ управителя, испращатъ се на кометовѣтъ, за да починатъ събиранието на недоборитѣ, съгласно съ настоящий законъ и съ закона за надзора и събиранието даждията.

8. Отъ исплащанне на недоборитѣ се освобождаватъ само несъстоятелнитѣ даноплатци.

9. Несъстоятеленъ даноплатецъ е оня, който не приежава никакъвъ недвижимъ имотъ или никакъвъ движимъ имотъ, който може да се наложи съ запоръ (чл. 355 отъ Временнитѣ Правила за устройството съдебната часть въ България) или най-послѣ, който лежи болель и не е въ състояние да се прехранва.

На таякви длъжници на съкровището се издава отъ общинский свѣтъ свидетелство за несъстоятелностъ, което даноплатеца испраща на управителя.

10. Окръжний управителъ е длъженъ да проверва истинността на подобни свидетелства чрезъ своитѣ подвѣдомствени чиновници: окол. началникъ, окол. нагледникъ, финансови чиновници и ако се убѣди, че тѣ сѣ издадени безосновно, той събира недобора отъ ония, които сѣ издали лъжливого свидетелство, и съ съгласието на окръжний свѣтъ той имъ налага една глоба, която не може да прѣвниси суммата два пѣти суммата на недобора. За несъстоятелнитѣ даноплатци се ходатайствува предъ Народното Събрание чрезъ Финансовото Министерство за опрощаванieto на недоборитѣ, които длъжатъ.

11. Въ случай че единъ даноплатецъ не е несъстоятеленъ, но не може да исплати дълга си на опредѣленитѣ срокове, послѣдствие на тѣква фамилия и на претърпени значителни загуби отъ стихийни явления, наводнения, огънь и проч., които го правятъ временно несъстоятеленъ, на таякви длъжници се дава единъ срокъ отъ 6 до 10 мѣсеца, въ разстояние на който той трѣбва да се издѣлжи на съкровището. Сълѣзъ истичанието на тая срокъ, съ него се постѣпва по закона.

12. За ония даноплатци, които сѣ изселили изъ общината, кмета съобщава на управителя имената имъ заедно съ извото имъ мѣстожителство, ако то му е известно, и управителя взема мѣрки, за да имъ се иска исплащаннето недоборитѣ въ онова мѣсто. Гдѣто сѣ тѣ заселили; въ сѣщото време обезпечава съкровището, като наложи запоръ на недвижимитѣ имоти, които таякви даноплатци би имали въ общината.

13. Въ случай че даноплатеца умрѣ, кмета иска даждията отъ наследницитѣ, ако тѣ сѣ получили какво-тодъ наследство.

14. Като възнаграждение на общинитѣ за събиранието даждията и съ цѣль да имъ се даде помощъ за пострѣжане на общинскитѣ разности, съкровището ще отнуца на общинскитѣ управители презъ годинитѣ 1884 и 1885:

а) 2 на сто отъ събранитѣ и внесениитѣ недобори въ надѣжнитѣ ковчежничества;

б) 1 на сто отъ събранитѣ и внесениитѣ въ ковчежничеството даждията за настоящата година.

17. Всѣка община, сълѣзъ исплащанне недоборитѣ си, ще започне да получава 3 на сто възнаграждение отъ събранитѣ и внесениитѣ въ ковчежничеството сумми за даждията на текущата финансова година.

18. За исплащаннето това възнаграждение Финансовото Министерство ще издаде особенъ правилникъ.

II. Заповѣдваме, щото настоящий законъ да се облече съ Държавний печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполненето на настоящий указъ се възлага на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 28 декември 1883 година.

На първообразното съ собствената рука на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

ЗАКОНЪ

за измѣненieto пѣтната натурална повинностъ въ пари.

За извършване работата по поправката, преработката и поддръжката на държавнитѣ и окръжнитѣ пѣтица въ Българското Княжество, всѣки

отъ жителитѣ на мѣжкото население въ Княжеството на възраст отъ 20 до 55 години, освенъ недѣлнитѣ, саботитѣ и военитѣ, които се намиратъ въ действителна служба, плащатъ въ годината за пѣтица повинностъ 4 лева.

УКАЗЪ

№ 1195,

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

Прогласяваме

I. Народното събрание прие, ний утвърдихме и утвърждаваме следующето рѣшение и постановление:

До изработванието и присманието на единъ новъ законъ за изборитѣ на окръжнитѣ и общинскитѣ свѣти, изборитѣ за окръжнитѣ и общинскитѣ свѣти да се произвѣдатъ по законитѣ, които сѣ дѣйствували до 1 юлий 1881 год., а именно: по временнитѣ правила отъ 1878 год., съ измѣненията, опредѣлени въ указътъ ни подъ № 93 отъ 14 августъ 1879 год. обнародванъ въ 4 брой на „Държавний Вѣстникъ“ за сѣщата година.

II. Предъ видъ на отгмняванието на избирателнитѣ законъ, на основание на който сѣ станами изборитѣ за градскитѣ, общинскитѣ и окръжнитѣ свѣти, тѣзи избори да се подновятъ до 20 идущий февруарий и окръжнитѣ свѣти до 20 мартъ 1884 година.

III. Заповѣдваме, щото настоящето рѣшение и постановление да се облече съ Държавний печатъ и се обнародва въ „Държавний Вѣстникъ“.

IV. Пенялението на настоящий указъ възлагаме на нашѣтъ Министръ на Вътрѣшнитѣ дѣла.

Издаденъ въ нашѣтъ дворецъ въ София на 24 декември 1883 година.

На първообразното съ собствената рука на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣш. Дѣла:

Д. Цанковъ.

„БЪЛГАРСКА СЪДЕНКА“

въ Прага

(Пологодишенъ отчетъ)

Дружеството „Бъл. съдѣнка“ въ Прага е подкачило съ настоящето погодише петгодишния си славевь животъ въ чужбина и ние сълѣзъ можемъ да се похваляемъ, че за това си кратко време е сполучило да си отпечеди довольно голяма репутация въжду всичкитѣ чехославянски Дружества въ красната столица на Чехия.

Спорѣдъ отчета даденъ въ последното главно рѣдноно събрание на 13 Октомври 1883 год. отъ старото управление, капиталъ на дружеството миналото положение се е въскачилъ на 196 фйор. и 36 крѣйцара а разноскаитѣ на 17 фйор. и 55 крѣйцара.

Въ библиотеката е имало 113 разни списания на български языкъ, отъ които 7 сѣ биле по философията и естественната история, 34 по всеобщата история и географията, 37 поезия и проза, 13 по етимологията и 22 периодически списания. По язицитѣ сѣ биле 26 списания отъ които 9 сръбски, 9 въмски, 6 руски, 1 чешка и една французска.

Дружеството брояло 46 члена, отъ които двамина сѣ биле чешни.

Сказки не сѣ държали.

Членоветѣ на Дружеството сѣ извършили една обща расходка до с. Шарка, близо до Прага.

Управлението се е оцетало да издѣствува отъ славянски подреда въведението на български езикъ като официаленъ въ дружеството, но не е сполучило по откъсване на българитъ „Civiles Austriales.“

На 14 Априлий 1883 год. е билъ провъзгласенъ за чественъ членъ на дружеството покойния редакторъ на Narodni listu г. Йосифъ Баракъ, за голѣмий му заслуги на Б.А. съдѣнка.

Новото управление за настоящето положене се е съставило както слѣдва: председателъ г. К. Вожковъ философъ (?!) подпредседателъ г. Ф. Поповъ техникъ, дѣловодителъ г. Ф. Бартошъ философъ, кюмечникъ г. С. Аврамовъ педагогъ; кинжохранигелъ г. Л. Миличъ философъ, занисователъ г. Р. Цонзоровъ режисеръ; ревизори: г. П. Бачваровъ правникъ и г. А. Изашовъ техникъ; допѣлнителни членове: г. П. М. Шинъ техникъ и г. Х. Дарленски гимназистъ.

Имаме честта да поблагодаримъ на почитаемитъ редактори на в. „Марца“, „Н. Гласъ“, „Ю. България“, „Следенине“, „Съзнание“, „Замѣтасецъ“, „Балканъ“, „Свѣтлина“, сп. „Наука“, „Чер. Спасанье“, „Уч. Вѣстникъ“, които ни сж испращали трудовитъ си безплатно и редовно; ва чествни си членъ г. В. Агапановъ, за дѣто ни е поддржвалъ славнитъ вечери всѣка год. съ по едно доволно количество пари, и на всички ония господа, които сж имали добротата прѣзъ тѣсване на дѣлото положене да поддржжтъ дружеството или съ испращане едноврѣмевни помощи въ книги и пари.

Щахъ моламъ нашитъ мила съотесвенници да си спомангт и за нагрѣдъ на нашето студенско дружество въ чужбина и да иматъ прѣдъ видъ несостоятелността на нашъ студентитъ да можемъ да поддржваме съ слабитъ си сили всичко. Особено се обръщаме сега съ молба и къмъ ония наши родолюбиви господа, които сж имали честта да шудувать въ Прага и изобщо въ Чехия, за да иматъ благосклонността си обрънати по-вскога и къмъ нашата „Сдѣянка“ въ Злат на Прага. Няка си смѣгать съка тѣхна малка помощъ въ книги или пари како мило въспоминанье на ученическия или живогъ мѣжду братская намъ Чехо-славянски народъ.

Настоящето Управление.

ДОПИСКИ.

с. д. Орѣховица (търнов. окръжъ) 13 Яну. 1884
Гне Редакторе!

Моля дайте мѣсто на долнитъ ми рѣдовце въ достоуважаемия ви листъ, за освѣтене на публиката.

Това село се намира на разстояние 2 1/2 часа на С. И. отъ г. В. Търново, разположено на глѣвий брѣгъ на р. Ягря и населено отъ 580 дома чисто български. Мѣстността много спомата на тукашното население, защото на всякаде е плодородна. Тукъ селениитъ за възнаграждение на непрестаннитъ си дено-нощни трудове получава трикратенъ плодъ како отъ хлѣбнитъ растения тѣй и отъ лозарството.

При всичкитъ тѣя дарби съ които природата щедро е надарила мѣстнитъ жителъ, една добрина му липсва. Тя е, че нѣматъ добръ устроени училища. Въ сравнение съ околнитъ села това село е останало много назадь отъ къмъ учебна точка зрѣние: единствената причина на това е несъгласието.

Слѣдующий случай ми даде поводъ да пиша тѣжъ си дописка, върху която обръщамъ вниманието на младежитъ отъ селото ни, които, най-учтиво и приятелски моля да не даватъ мѣсто на провѣтото несъгласие да распростира корениитъ си въ срдцата имъ.

Въ крайтъ на изминалата се вече 1883 год. т. е. по празникитъ на Р. Хр. нашитъ поучени младежи по побуждението на г-на Г. В. Чокова и др. събраха се на сдѣвтъ за основаването въ селото ни читалище, и, слѣдъ не продължителни разисквания, достигна се желаемата цѣль т. е. основа се читалище подъ названне „Братство“, на което цѣльта е распространение на науката между беднитъ ни селенчета.

Въ врѣме на сдѣвциането за основаването на читалището, единъ нашъ съселанинъ, по настоятелии учителя въ селото ни, именно Георги П. Д. Цачевъ, на когото възлагахме най-голѣма надежда, да поведе работата, той се отказа отъ това свято предприятие и, освѣнъ дѣто не се подписва за членъ въ читалището ни, въ издѣве вѣнъ отъ залата, и назвалъ на събравшитъ се любобитни селени съ цѣль да се не подписать за членове: на селаниитъ читалище не му трѣба. Селското читалище е мѣтката и оразотъ И съ

кодобни други още лоши изречения отклонилъ повече отъ събравшитъ си.

Причината дѣто г-му Цачевъ се постара да развали читалището ни, е въ пълна смисель скандалитъ, който го е до крайностъ преобладавалъ.

Въ заключение слѣдъ като похвалявамъ водителитъ на една основаното въ селото ни читалище „Братство“ желая имъ добръ успѣхъ и ги моля да не обръщатъ внимание на думитъ на подобни искориготи какъвто е Г. Цачевъ. Нъ, да бждатъ сериозни въ предприетите си.

Наислѣдъкъ, моля г-на Цачева да докаже фактично защо небива да се устройватъ въ селата дружества и читалища? кой е вредата отъ тѣхъ? ако би да има вреда за селата отъ читалищата и дружествата, кажете ни г-нъ Цачевъ за да се предпазвами.

Другъ пѣтъ повече.

П. Шв. Цисаревский.

с. Паламарца (Попов. околия. разгр. окр.)
5 Януарий 1884.

Гне Редакторе!

Молимъ, дайте гласностъ на долѣ-изложеното ни въ вашия безпристрастенъ органъ, което дано намѣреше отъзивъ въ срдцата на високопоставенитъ ни.

Презъ истек. 1883 год. когато въ селото ни ставаха избори за общин. кметъ, непонятно (съ помощта на божествата „вино, ракия и роднини“) ся избра за такъвъ единъ изъ селото ни — Стойчо Христовъ: человекъ неграмотенъ и некомпетентенъ въ общитѣ ни работи, а како такъвъ той непреставя и да злоупотрѣблява общест. интересъ на селото ни, како единственно е привѣзанъ къмъ частний сп. За ерѣдство, обаче, той е изнамѣрилъ и съответственъ за себе си писаръ, който въ всичко му спомата за укриванье свѣтотатствата му, разбира са, како ся ползува и той самъ!

Нъ, како въско брѣмя (тяжестъ) отѣгчява человекъ, тѣй и цѣлото ни почти население ся отѣгчи и писна кански отъ повсѣдневнитъ произволи на горѣпомѣнатиитъ (2) дѣлъ мрачни личности, които ако съ врѣме не бждатъ смѣвени, то несъмнено че ще смѣкнатъ и ризата отъ гърба на простодушнитъ селякъ.

На конецъ безъ да ся увличаме въ подробности за дѣлата и постѣпкитъ на виш-помѣнатиия Перонъ кметъ, приключваме заявлението подадено, противъ сѣцото, отъ жителитъ на горѣпомѣнатиата община, въ което има изложени нѣколко само факти.

Ето заявлението:

До господина Поповский
Околийский начальникъ.

ЗАЯВЛЕНИЕ

Отъ жителитъ на Паламарската община Поповска околия противъ общинский ни кметъ Стойчу Христовъ, относительно за да ся изчисли отъ занимамата му длъжностъ.

Тѣй како общинский ни кметъ Стойчу Христовъ необръща никакво внимание, кекто върху общинскитъ ни интересъ, тѣй и на оплакванията, които му са заявляватъ отъ насъ, жителитъ, отъ което много страдатъ общинскитъ ни и частни интереси, а особенно като до настояще врѣме не е билъ никакъ въ общински работи за да се е практикувалъ поне малко, което му предизвика съвѣтъ неспособностъ и не опитенъ въ пщце; заради това най-покорно ви молимъ, господине началниче, да благоволите и ходатайствувате дѣто ся слѣдва, за да бл ся изчислятъ

общинский ни кметъ Стойчу Христовъ, като същепървенно ни са позволи да произведемъ новъ изборъ и си избередемъ други грамотенъ кметъ, който да отговора на тая длъжностъ, понеже настоящия ни кметъ освѣнъ като е неграмотенъ и не способенъ, нъ и много немарливостъ показва въ работата си, а именно: прѣди около три мѣсеца ся опропастиха кунцитъ отъ добитокъ на жителитъ отъ селото ни, на Ивана Кировъ, тоже отъ селото ни, който ако и да бше го помолилъ нѣколко пѣти да направи оглѣдъ, како до колко ся упропастили отъ казанитъ кунци за да може послѣ въ сѣда да ся засвидѣствувна пагубата; подобенъ случай съ жителя Добри Стояновъ, на когото са изяде просото, който му докара добитъка и го помоли да пригѣда загубата му; како на Мустафа Али Османовъ му разбиха прозорца и щяха да му земать дѣщеряга и жената; ако да не биха стигнали съсѣдитъ му. На мастора Василъ му ся изрлоха духалата; тоже на Ивана Михова му ся обрѣа догени, прѣзъ една ноцъ, на когото за велчки пѣща му ся заяви, но той необърна никакво внимание. Неправилно разхвърля дѣждето на десетола, безъ да прешта нѣкого или да прегѣда съсѣдитъ отъ пролѣтитъ зърнени произвѣдения, за които ако стане пужда ще докажемъ фактично; освѣнъ това много пѣте сме го молили да прегѣда нѣколко отъ селскитъ ни лози, тѣй и нѣкои захвалници, които са бивали издѣени отъ добитъкъ, нъ и до сега не е прегѣдалъ нигдѣ, како казва, че неблаго негова длъжностъ; затога смѣлимъ, господине началниче, да ви помолимъ погорително, цето како и да бл било да ся изчисли общинский ни кметъ Стойчу Христовъ отъ тая длъжностъ.

с. Паламарца Октомври 1883 год.

съ почтание

Тѣжители: Пенчу Кръстевъ, Тодорче Панаовъ, Валику Дамовъ, Вячу Ведковъ, Али Юсуфовъ, Атанъ Хасановъ, Ахмидъ Х. Ахмедовъ.

(Слѣдватъ 34 подписа).

Търново 14-ий Януарий 1884 год.

Г. Редакторе на „В. Славянинъ“!

Прочетохъ въ брой 77 на Вѣстника ви една дописка отъ Търново съ подписъ „Единъ пѣтнитъ“.

Добриятъ прави една критика относително дѣвнитъ представления въ г. В. Търново на 26 Декември отъ ученицитъ отъ П. П. Д. Семинария Комедията „Ревизоръ“ отъ Гоголя преводъ отъ Русски и на 27 дѣдено отъ учителитъ и учителкитъ отъ двѣтъ Гимназии Драмата „Велеславъ и Милка“ и Комедията „Неправедно признать за лудъ“.

Минимай пѣтнитъ търговецъ, како предетая себе си за вещь лице, което може да цѣни, кон актери ся играли сполучливо ролитъ, и кои не, казва: Нигдѣ въ България не е изжадалъ да владѣе такава тѣшна, и такъвъ порядокъ во врѣме на представението. Какъвто видѣлъ на 26 вечерта, и че много публика се стѣла, тѣй цето недостигнали билетитъ. Послѣ това иди да похвали актиортъ, че много сполучливо ся играли ролитъ, особенно, Хлестановъ градоначалникъ и Ошичъ, и публиката ржкопескала съ шумъ на бравя и Bis Минимай пѣтнитъ авантюристъ слѣдова да казва, еще за уѣрвение и потвърдение на оцѣненето си и това: Тѣзи Комедия „Ревизоръ“ въ Россия даже не могла да се представи во сачкото си достоинство и съ възискуемая характеръ на представляющитъ лица, како за това има опитни и епидемиалности въ актиорството, а благодарение и на толкова сполука въ игранието ролитъ ся отъ ученица които занимаватъ еще ученически столове!

Този пѣтнитъ търговецъ, вижда се да не е останалъ градъ въ България отъ да го не посети и да се намѣри на сѣко театро, како мюрде на сѣко гърне, и вижда се че любилъ много не само театралнитъ представления, но и сѣко какъвто е дружество, което обича голянието. Даже обиколвалъ и нѣкои на пространна Россия, и тамъ видѣлъ какъ се представила Комедията „Ревизоръ“ той билъ везджещъ почти и отъ многогодишната си опитностъ и практичность по театралната частъ, прави заключение и на Търновскитъ представления.

Този минимай критикъ по театралнитъ представления, много дълбоко се спусвалъ, и се наелъ да критикува онова, което не е въ състояние да проумѣе, и което не е за неговитъ уста лѣжца.

Азъ не искамъ да отекавамъ читателитъ на Вѣстника Ви съ дълги и празни антикритически распрания противъ дописката на този минимай пѣтнитъ, но ще са огранича да

кажжъ въ нѣко онова, което е право и здраво:

1) Въ обявлението за тѣзи комедия се обяви, че за първи пѣтъ ще са представи въ България

Публиката любобитна разумѣва са, че ще види нѣщо извънредно, нѣщо дивно, нѣщо грандиозно, вечерта имаше доста много публика отлична, отъ първи граждани, докто-ри, офицери и командири.

Въ продаването на билетитъ немаше никакъвъ порядокъ, защото, мнозина посетители, които зели билетитъ отъ трето мѣсто немаше за тѣхъ мѣсто, защото мѣстата имъ ги заели други! Малкото помѣщение галерия бше прицѣлено съ дѣщерлауга съкакъвъ видъ, тѣй цето съ непрестанното си движение прицѣеше на морски вълни, които обливахъ главитъ на сдѣвциитъ на третий редъ. Шумъ продължителенъ владѣеше въ събраната публика. На сички очитъ бѣхж отправени съ любобитство къмъ сцената, и съ нетърпение съ очекаваше почеванието на дѣйствието. Цди реда да кажимъ оная проста поговорба: „Зажгла са гората, и родила едно машче!“

Единственно, което привличаше вниманието на публиката бше искусно изработената завеса отъ учителя Ого Хоревъ, Чехъ, учителъ въ Т. лоз. Мѣж. Гимназия. Искусно изработена съ фигури символически, които представляватъ творчеството и изящнитъ искусства. Тѣзи завеса е подарена отъ този учителъ за театралнитъ представления.

Тѣзи изящно направена завеса слѣдъ много чаканье дигна се, и дѣйствието на Комедията „Ревизоръ“ започнахъ.

Язвѣ се на сдѣвната Хлестановъ Градоначалника съ обикновенното си облекло. Въ първото и въ второто дѣйствие Градоначалника досга сериозно ся играше ролата, но трудно се чуваше говорението му отъ голѣмия шумъ, но ва посѣднатъ дѣйствиа градоначалника почена да играе ролата си хладнокривно, небрѣжливо и немаше никаква сериозностъ.

Но цо да кажа за ревизора, когато се поеви на сдѣвната. Представете си единъ Сошмедши, какъ върви, какъ говори, какъ се движи и проч. ще можете да си съставите понятие и за тогава ревизоръ, който неправяше никаква разлика. Брѣдото му ходяние по сдѣвната на горѣ на долу, брѣдото му и неразборливо говорение, не привличатъ му жестове, които докравяхъ отврѣщанье на зрителитъ, вресливия му гласъ, честото и безбройно повтаряние на думата: вотъ, воотъ, вотъ и пр. които бше всичкото му почти говорение въ продължение на неговата рола. Ролата на ревизора донесе крайно отекавание на публиката, цето мнозина, отъ г аждани и офицери ся отидоха безъ да дочакатъ окончанието на Комедията А другитъ актиори како излѣзвахж на сдѣвната, како сдѣши и инспектори и пр. тѣ седѣхъ на сдѣвната како неподвижни исукуци, само се испоглѣвахж единъ другъ полохомъ, како си нисичко по нѣколко души проговаряхъ безъ да се чужжъ. И изнеистяна, че Търновската публика видѣвши оное цето не бл вждала, и на да ав шѣ види итери пѣтъ подобно комическо театро!?! Азъ не считамъ себе си за достоинъ како този пѣтнитъ да можъ да оцѣнявамъ дѣйствието на актиоритъ, но сериозно око е въ състояние да може поне нагледно да различи доброто отъ лошето. Моя сдѣвтъ къмъ ученицитъ Семинаристѣ отъ този, че тѣ ся имать доста добри роли да игражжъ, тѣ имать нужда отъ просѣвение и образование, по добръ ще сторжжъ да са занимаватъ сериозно въ благородното си дѣло, отъ колкото дѣто има нѣкои отъ тѣхъ та сж се влюбили въ театрални представления; оставятъ си работата, и ходятъ, ту въ Арбанася, ту по други села да представляватъ.

Дѣто ще са учатъ да ставатъ искусни актиори отъ какъвто България еще се нуждае, по-добръ ще сторжжъ да посветжжъ живота си нѣкои отъ тѣхъ, които осецатъ себе си наклонни въ поиршето на Драма, Трагедии и Комедии да спашжжъ по голѣма полза ще принесатъ, отъ колкото съ просто едно актиорство. Този пѣтнитъ е искалъ да поласкае чувствата на тѣзи млади съ лѣжливи похвали. Ако не бше този пѣтнитъ писалъ, азъ не щехъ да се обаждамъ чрезъ печата за това комично представление. Истината и откровенността седи винаги по високо отъ цекото ласкателство.

Нека дода сега и за представението на учителитъ и дѣтелкитъ и отъ двѣтъ Гимназии. На 27 Декември на представението Драмата „Велеславъ и Милка“, и на Комедията „Неправедно признать за лудъ“ не

присъствувахъ, и немамъ за то що да кажа. Азъ бяхъ посетителъ на двѣ тѣхни представления. Драмата „Потемкинъ и Зла Жена“ и на „Михаила Чорбажи“ и на двѣтѣ представления имаше доста публика. Тамъ се съгледваше да има по добъръ порядъкъ и тишина. Наполеонъ и Потемкинъ си и гражд ролитѣ доста сполучливо. Говоренето на Потемкина възбуждаше въ публиката голѣмо впечатление за високия патриотизмъ на този Русски князь, публиката отъ възхищение, аплодираше и се чуваха гласове отъ публиката браво! Развѣската на тази Трагедия се представи доста трагично, сполучливо съ убиването на Потемкина.

Слѣдъ тази Трагедия се представи Комедията „Зла Жена“. Наистина, че злата жена май показва своитѣ злини вънъ отъ мѣрката, а Пенчо си игра ролата доста оригинално. Сяко и Комедията, „Чорбажи Михаилъ“. Чорбажи Михаилъ по формата си, и говоренето си и представи доста бѣха сполучливи.

Особено слугата Петко, Музлата и Хасанъ си играхъ ролитѣ също сполучливо.

Съставителя на тази Комедия „Чорбажи Михаилъ“ вижда се работата че не е ималъ талантъ за Комикъ заради това, ако и да имаше нѣкои блудкави роли, то не е грѣшката въ актиоритѣ, но погрѣшката е въ съставителя. По-добъръ е подобни блудкави Комедии да се не представятъ.

Нашата литература седи прочее още въ пеленитѣ на младенчеството си, и въ насъ по настоящемъ върви повечето по подражане, каквото за сега театралнитѣ представления. Но сѣки народъ въ началото на своето умствено развитие тѣй се пробужда, до като стѣла на здравата основа на своето просвѣщение.

Единъ зритель.

Варна 13 Януарий 1884

Гне Редакторе!

Чухме отъ Варненскій Окръжж. Инспекторъ, че имало Циркуляръ отъ Министра на Просвѣщението, учителитѣ да не приематъ театрални роли и ако искатъ — могатъ само съ позволенieto на Инспектора!!! Защо?

За дѣйствителността се съмнѣвамъ, защото ако да имаше щеше да извѣсти на учителитѣ; ето днесъ 13 Януар. не е извѣстия още на учителитѣ, ако дѣйствително има Циркуляръ, жалко, защото въ малкитѣ градища най главнитѣ дѣйци сѣ учителитѣ и съ това принасятъ голѣма полза на общината; види се Министерството не иска учителитѣ да докарватъ полза на общината, а ако е това измислица Радивоева, то нему прави честь като на Инспекторъ.

Единъ учителъ.

Варна, 15 Януарий 1884

Господине Редакторе!

Ний речи, добръ минаваме тука зимата. Зимний сезонъ, пълненъ е съ разни вѣчерни забавления. Имаме балове, акробати театра. Особено бие у очи грѣцката театрална труппа, която дава пиесци все отъ Шекспира; ашаа куртармасъ. Видѣхме Гамлетъ, Отелло. Искусството на актьоритѣ неподлежи на критика абсолютна. Ако да бѣше живъ Шекспиръ и да видѣше отъ нѣйде тѣй окаратурени произвѣденията си на сцената, щѣше да земе единъ камшикъ и достигомъ щѣше да ги шлеве и разгони до единъ. Аргжкъ и актеори съ толкова неповоротливи, тяжяли груби и неуклучи движения небѣхъ виждамъ! Твърдѣ грозно излизаше и въ дна-

лозитѣ, когато единий суфлараше на другия. Нашитѣ прѣдставления, които се даватъ отъ любители, много по високо стоятъ и много повече отговорятъ на естетическитѣ требвания, отколкото въпросната грѣцка сцена. Лани имаше друга една грѣцка труппа, но защо да си крия устата, тя доста искусно прѣдставляваше.

На дневенъ редъ въ градъ ни е и новината за отстранението на директора Пенчова отъ реалката. Той щѣлъ да замине за директоръ на трикласното училище въ Силистра, а Силистренскій директоръ Смиловъ е назначенъ за тука. Непознаваме отблизо г. Смилова (добъръ е р.) но Силистренскитѣ ученици ще иматъ случай да се научатъ много работи отъ г. Пенчова, като напр. че сома има луспи, че прилепа е птица и др. под. Тѣжко и горко на ония, които очакватъ образованието си отъ подобни лица!

Огнорително ситуацията на политическитѣ работи въ държавата ни, тука хората сѣ като попарени; но новий органъ на народната либерална партия малко нѣщо посжживи духоветѣ. Въ единъ день се записахъ около 50 души абонати за „Търновската Конституция!“ Народътъ е жеденъ за истинска свобода.

Г. С.

РАЗНИ

В. „Свирка“ съобщава, че Г. Георги Кърджиевъ бившия редакторъ на в. „Братство“, билъ прѣстигналъ въ София, повиканъ съ цѣлъ да издава новъ вѣстникъ и да защитава компромиснитѣ и доволнитѣ патриоти, които спомогнахъ за изменението на Конституцията, като стапахъ причина да се раздѣли либерал. партия на двѣ. — Ние невѣрваме Г. Георги Кърджиевъ да приеме такава една ниска работа, да си продаде съвѣстѣта, да служи за оничтожението на основния законъ и да си изгуби хубавото име въ народа. Г. Георги Кърджиевъ винаги е предпочиталъ правата и свободата на народа, отъ колкото волята и заднитѣ замисли на частни личности, които като се виждатъ слаби и опозорени тържатъ чрѣзъ калпави срѣдства да ги защитаватъ другитѣ.

Една телеграмма изъ Каиръ извѣстява, че генералъ Гордонъ искалъ пълномощие, за да вземе най-добритѣ мѣрки за обезпечение на европейското население въ Хартумъ. Сичкитѣ вѣстници съ удоволствие привѣтвуватъ възложената задача на генералъ Гордона. Телеграфното съобщение съ гр. Белберъ прекъснато. Въ Абисинския дворецъ, сѣкий день ставали съвѣщания, въ които вземалъ участие Хедива, Нубаръ-паша, Абдекадеръ-паша и генералъ Вудъ.

Една телеграмма изъ Хартумъ извѣстява че насѣлението отъ цѣлото окръжие явно вече въстана.

Изъ Бостонъ телеграфиратъ, че парахода „City of Columbus“ като отивалъ изъ Бостонъ за Саванъ съ пассажири, близо при мисъ Гегада, претърпялъ едно съкрушение. Погинали около 104 души, въ това число и турския консулъ въ Бостонъ.

Настоящата година гр. Николаевъ въ Россия, изпълва Сто годишнината си отъ денътъ на основанието му.

Голѣма частъ отъ насѣлението въ градъ ни очаква съ нетърпение, да види смѣткитѣ на бившия съставъ на Общинското ни управление обнародвани. Ние приканваме общин. управление да извърши това часъ по-скоро, за да задоволи желанието на гражданетѣ. Инакъ, ще почнемъ да мислимъ че сичко което са говори по реченитѣ смѣтки е безусловно.

Прѣди нѣколко дни на западната граница въ Россия една заранъ, блеснала молния, придружена съ страшенъ гърмежъ и толкосъ силенъ вѣтъръ, щото вагонитѣ които стоели на станцията трѣгнаха. Слѣдъ това сичко утихнало, падналъ градъ а послѣ завалялъ снѣгъ. Слѣдъ 20 минути почналъ силенъ студъ и мразъ.

Въ Египетъ спокойствието още не било въведено. Тамъ ставатъ постоянни възмущения и насѣлението е на црекъ. Абисинския кралъ Юантъ, който ненавижда англичанетѣ, приготвявалъ се да нападне на Египетскитѣ владѣния. Нубаръ паша молилъ англичанетѣ да му испратятъ войска, за да са запази провинцията. Правителството въ Лондонъ рѣшило да се испратятъ войски въ Египетъ толкосъ, колкото се испратихъ год. 1882. Въ Бомбей приготвленията ставали бързо и цѣлата англо-индусска дивизия очаквала заповѣдъ да трѣгне.

Въ Черна-гора правителството раздавало на насѣлението оржжие и вземало мѣрки, щото да се превземе въ владѣние тая територия близо при Гусиня, която била опредѣлена отъ Берлинския конгресъ на Черна-гора. Жителитѣ на Гусиня биле рѣшени да се въспротиватъ. Извѣстния предводителъ на Херцеговинскитѣ шайки, билъ поканенъ да приеме началството надъ шайкитѣ които ще са формироваватъ.

Отъ Никополъ нѣколкомина граждани ни умоляватъ да попитаме:

Рѣшили са въпроса за сандала на тамкашната митница, за колко лева е минатъ въ книгитѣ че е купенъ и Министерството на Финанситѣ да ли е испитало дѣйствителната му цѣна? — Ние обръщаме вниманието на г. Министра на финанситѣ, да обрне сериозно внимание върху горнето запитвание и да пораспита, какъ стои тѣзи и други още много работи въ речената митница и защо се отчисли бившия управителъ на сжщата мит-

ница. Върху цѣната на сандала, може да се попита бившия кметъ г. Юрданъ Поповъ, комуто е поднасяна квитанцията на потвърждение, а той отказалъ отъ да ъхъ потвърди.

Говори са, че Г. Д. Вачовъ членъ при Руссенския Апеллативенъ съдъ се назначилъ за прѣдседателъ на същия съдъ.

Една телеграмма изъ Загребъ извѣстява, че въ времето когато се разисквало въ Хърватското събрание върху адреса къмъ царя, пристигналъ кралевски рескриптъ, съ когото се закриватъ засѣданията за неопредѣлено време!

Русския Министръ на Външнитѣ Дѣла г. Гирсъ, който се намира въ Виена, на 9 того посѣтилъ сичкитѣ дипломати, а слѣдъ обѣдъ приемалъ визити.

Портата предписала на посланика си въ Лондонъ Мусурусъ паша, да влѣзе въ преговори съ Английското правителство, относительно дѣлата въ Египетъ.

Г-лъ Стоиловъ като бивши Министръ на просвѣщението, увѣнча своитѣ славни назначения съ указа подъ № 1126. — Сега неостава вече какво да се желае! Остава да видимъ какъ ще погледне на тия дивни назначения новия Министръ Г. Поменовъ.

На 15 того се очаквалъ да прѣстигне въ Варна новия Български Воененъ Министръ Г-нъ Кантакузенъ, нѣ парахода не дошелъ него день.

Говори са, че мнозина отъ Русекитѣ офицери, биле на мнѣние да напуснатъ службитѣ си и да се завърнатъ въ Россия.

ПОКАНА

Настоятелството на сборната църква Св. Троица има честь да покани-съгласно частъ 4-та Гл. XI членъ I отъ Евзархийски уставъ, приспособенъ въ Княжеството избирателитѣ отъ Епиритѣ на църквата Св. Троица за избиранието Ново черковно Настоятелство. Тоже ще са прѣдложи на избирателитѣ-спорѣдъ чл. 3 ачленъ г отъ уставъ-и смѣтката за разноситѣ и приходитѣ на църквата. Сбиранието ще засѣда въ Девичкото училище на 22 того въ Недѣля, слѣдъ Божествената служба.

Русе 16 Януарий 1884 год

За Настоятелството
Кассиретъ: Д. Богдановъ.

ИЗЛИЗА ОТЪ ПЕЧАТЪ ЦИФРЕНИИ ПОТНИ УПРАЖНЕНИЯ

30 Училищни пѣсни

За 4 тѣхъ отдѣления. Наредилъ К. Ранковъ, издава книгопродавницата Бож. Х. Ивановъ Варна.

Цѣна 60 ст.

ОБЯВЛЕНИЕ

Настоятелството на Руссенското Градско Читалище „Зора“ извѣстява, че на 22 Януария т. г. ще отвори П-дѣлно училище въ тая градъ за лица неграмотни и малограмотни. Заради това желающитѣ да посѣдятъ като ученици на Недѣлното училище, могатъ отъ днесъ нататкъ да са отнесжъ до прѣдседателя на читалището за да са запишатъ.

Русе 11 Януарий 1884 год.

Прѣдседателъ Т. А. Кърджиевъ
Секретаръ Т. А. Чернявъ.